

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 49 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 17 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som forkastet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 146: Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabets retsvirkninger og lov om skifte af fællesbo m.v. (Pensionsrettigheders behandling ved død samt separation og skilsmisse).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 26/1 2006. Første behandling 23/2 2006. Betænkning 18/5 2006).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 147: Forslag til lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse.

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 26/1 2006. Første behandling 23/2 2006. Betænkning 18/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabets retsvirkninger og lov om skifte af fællesbo m.v. (Pensionsrettigheders behandling ved død samt separation og skilsmisse).

Ændringsforslag nr. 1-14 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 166: Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Tekniske foranstaltninger og revision af blankbåndordningen).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 1/3 2006. Første behandling 22/3 2006. Betænkning 17/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Mogens Jensen (S):

Det er temmelig uforståeligt, at kulturministeren har valgt at bibeholde L 166 i dets nuværende form, og det er endnu mere uforståeligt, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti kan lægge stemmer til, for som forslaget nu fremstår, er der jo tale om, at man opretholder en afgift på blanke medier, der skal bruges til at kompensere kunstnere for den lovlige kopiering, der foretages af danskerne.

Mit spørgsmål til kulturministeren, til Venstre og til Dansk Folkeparti må klart være: Hvorfor gør man det?

Oppositionen har jo tilbudt en løsning på hele blankbåndsområdet, som fjerner afgiften totalt og indfører en teknologineutral løsning enten finansieret som en kompensation gennem finansloven eller licensfinansieret. Oppositionen har også foreslået en løsning, der fjerner al bureaukratiet og besværlighederne med at definere, hvilke typer nye apparater der skal omfattes af en afgift, og som totalt fjerner en afgift, der altså også vil være til gavn for hele grænsehandelen og dermed branchen på det her område, og alligevel vil kulturministeren altså fastholde en afgift, som totalt set bevarer en forældet kompensationsmodel.

Kl. 13.50

Jeg forstår ikke, hvordan Venstres ordfører kan lægge stemmer til det her, da hun jo under førstebehandlingen tilkendegav, at man også i Venstre helst så en fuldstændig finanslovs-løsning. Hvordan kan DF's ordfører lægge stemmer til, når Dansk Folkeparti under førstebehandlingen slog til lyd for en licensfinansieret ordning? Og hvordan kan De Konservative lægge stemmer til det her, når deres ordfører under førstebehandlingen plæderede for en teknologineutral løsning?

Det forslag, som vi nu står med, er noget rod. Det sikrer ikke kunstnerne en fornuftig kompensationsordning. Det fastholder en afgift på blankmedier, i det her tilfælde på dvd'er, og understøtter dermed den grænsehandel, som alle partier sådan set er enig om at vi skal forsøge at begrænse.

Der burde ikke være et flertal i Folketinget med de udmeldinger, der har været fra partierne under førstebehandlingen, så jeg glæder mig til at høre, hvad forklaringen er på, at partierne kan stemme for det her forslag, som rent faktisk går

imod det, man har stået her og sagt under førstebehandlingen.

Formanden:

Tak til hr. Mogens Jensen. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører ... Undskyld, var der nogle korte bemærkninger? Jamen så må vi have hr. Jakob Axel Nielsen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det er en kort bemærkning til det af hr. Mogens Jensen fremførte, som ikke handlede om det, som lovforslaget handler om. Lovforslaget handler udelukkende om dvd-delen. Der bliver altså tilført ca. 18 mio. kr. til dvd-delen, som er faste penge, teknologineutralt på hele dvd-delen. Det er det, sagen handler om.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Kan hr. Jakob Axel Nielsen ikke helt klart her fra Folketingets talerstol bekræfte, at han under førstebehandlingen af lovforslaget her slog til lyd for, at man skulle søge at fremme en teknologineutral løsning, forstået sådan at der ikke skal lægges afgift på forskellige typer af apparater? For hvis hr. Jakob Axel Nielsen ikke kan det, så kan jeg citere fra båndudskriften fra Folketingets forhandlinger, hvoraf det helt klart fremgår, at ordføreren rent faktisk har ønsket en teknologineutral løsning.

Hvorfor står Det Konservative Folkeparti ikke her i dag og tilkendegiver, at vi bør lave en sådan løsning i stedet for at stemme for et forslag, som rent faktisk ikke er teknologineutralt?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jamen hr. Mogens Jensen taler jo om alt muligt andet end det, det her lovforslag handler om. Hr. Mogens Jensen taler om cd-rom, gamle bånd; lovforslaget her handler om dvd.

Der tilføres en sum penge til dvd, og den sum penge er teknologineutral, for det er finanslovs-kroner; det er et fast beløb, der er fuldstændig uafhængigt. Så det er sådan set teknologineutralt, for så vidt angår dvd-delen.

Formanden:

Så er det ordføreren for at svare ... Nej. Er der flere korte bemærkninger til ordføreren? Det er der ikke.

Så går vi videre i ordførerrækken, og det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Med den debat, vi allerede har haft nu, er det jo lige før, man skal forklare de borgerlige ordførere, at man faktisk har fattet lovforslagets indhold. Så det beder jeg mig fri for at få nogen forklaringer om løbende.

Vi havde under førstebehandlingen af det her lovforslag en utrolig god debat her i Folketingsalen, hvor Det Radikale Venstre foreslog, at man kunne lade blankbåndsaftgiften afløse af en form for licens, altså sætte licensen op med 20, 30, 40 kr. om året og dermed sikre, at der var betaling for den lovlige kopiering, der foregår rundt omkring.

Det havde vi en meget fornuftig debat om. Venstres ordfører, fru Ellen Trane Nørby, sagde bl.a., at Venstre rent principielt gerne havde set en fuldstændig finanslovløsning. Det er en løsning, som Det Radikale Venstre egentlig også er meget interesseret i at diskutere, og det havde vi åbnet for.

Kulturministeren afsluttede debatten med at sige, at »jeg og mit ministerium i mellemtiden vil arbejde konstruktivt sammen med Kulturudvalget om lovforslaget og også om beslutningsforslaget«, der var fremsat af SF. Der var i det hele taget en god debat, som lagde op til, at vi kunne finde en samlet løsning på det her.

KL 13.55

Det, man ender med nu, er, at man stadig har noget tilbage af blankbåndsvederlaget, samtidig med at man også laver en lille finanslovløsning. Hvorfor ikke lade os lave en samlet løsning, hvor vi sikrer det her område på en fornuftig måde?

Det kunne ikke lade sig gøre i den her omgang. Det er ikke, fordi jeg har brug for en stor og principiel debat om det her og nu, men jeg vil bare meddele, at for Det Radikale Venstres vedkommende vil vi sammen med andre partier prøve at tage den her diskussion med ind i de mediepolitiske forhandlinger, som i øjeblikket foregår, sådan at vi måske i den sammenhæng kan finde en fornuftig løsning.

Formanden:

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Det her er en underlig sag, som jeg næppe i min vildeste fantasi kan forestille mig at kulturministeren selv har opfundet, det er en sag, som han er blevet påduttet, fordi Dansk Folkeparti har lavet en eller anden finanslovaftale med finansministeren om et grænsehandelsproblem, som der skulle være, og så skal det løses ved en kulturpolitisk manøvre.

Det, der sådan set er sket, er, at man nu ødelægger en afgiftsordning, som har været god, og hvor man ville have haft et velfungerende system i dag, hvis ordningen var blevet moderniseret, sådan at den kom til at svare til, hvordan det oprindeligt var tænkt, nemlig at det var de medier, som der optages musik og film på, som man delte afgiften ud på. Det har man ikke ønsket, og derfor har vi altså et lovforslag, som i virkelighedens verden er med til at afvikle blankvederlagsordningen, som er til gavn for kunstnerne, uden at der er garanti for, at man finder en anden løsning.

Det er selvfølgelig en noget uheldig situation, vil jeg nok sige, som jeg næppe kan forestille mig at kulturpolitikere fra nogen partier kan få sig selv til at mene i dyb alvor. Men en finanslovaftale er jo en finanslovaftale, uanset hvor klog eller uklog den er.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg vil da give hr. Ole Sohn fuldstændig ret i, at det her er lidt mystisk, når vi hører de tilkendegivelser, der er kommet fra partierne om, at de faktisk gerne så en løsning, som var teknologineutral, og man så fastholder at støtte et forslag fra kulturministeren, som ikke er teknologineutralt, men altså fastholder en afgift på et bestemt medie, i det her tilfælde dvd'er.

Når partierne har den holdning, hvorfor er det så sådan, at ministeren er tvunget til at fremsætte et forslag, der ikke er opbakning til blandt regeringspartierne? Det er en interessant ting, og jeg kan måske give hr. Ole Sohn ret i, at det har noget med finansministerens indblanding i den her sag at gøre.

Jeg synes, det afgørende er at få afprøvet, om der blandt Folketingets partier på det her område er et ønske om til gavn for kunstnerne at lave en langsigtet ordning, som ikke er afhængig af afgifter.

Vi kan ikke forstå, at finansministeren kan være imod et forslag, der helt fjerner afgiften, og

som nogle af Folketingets partier altså åbenbart er indstillet på at gennemføre.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at SF faktisk i forbindelse med L 166 fremsatte et beslutningsforslag, som var teknologineutralt, og som fastholdt den ordning, Folketinget vedtog i 1990'erne tilpasset de medier, der nu er gældende i dag. Det sagde regeringspartierne nej til, hvorefter regeringen i sit medieudspil foreslår en fuldstændig identisk øvelse, ved at man siger, at nu skal alt, der kan foretage optagelse til film og video, belægges med en licens – hvad der kan være meget fornuftigt, vil jeg i øvrigt sige, men det er jo til helt, helt andre store beløb end de få øre, det ville have kostet at lave en teknologineutral ordning for blankbåndsvederlag.

Der burde vi have sagt, at den cadeau vil vi give danske kunstnere, som bidrager med så meget god kunst både til os og til andre lande, at vi havde lavet den ordning. Det ville regeringen ikke, og derfor står vi i den ulykkelige situation, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti faktisk er i gang med at afvikle en kompensationsordning til kunstnerne, som har gavnet så mange nye talenter.

Formanden:

Så er det hr. Mogens Jensen for endnu en kort bemærkning ... Nej. Så er det i stedet hr. Jakob Axel Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Altså, jeg må sige, at hr. Ole Sohn her blander pærer og bananer sammen. Det eneste, der var rigtigt i hr. Ole Sohns bemærkning, var, at en finanslov er en finanslov, og at den skal holdes.

Når det så er sagt, kan det godt være, at SF's forslag var teknologineutralt. Ja, det var nemlig så bebyrdet med afgifter på al form for teknologi, at det var grænsehandelsproblematisk, sådan at der ikke ville blive købt noget i Danmark.

Men tag nu lige – i stedet for at være så negativ – at se på det positive i det her forslag, nemlig at hr. og fru Danmark nu kan købe deres dvd'er i Danmark til en langt lavere pris, end de kunne før, plus se på det positive i forslaget frem for alt det, som ikke kom med i den her sag, fordi det ikke handler om den her sag.

Tag nu lige at se på, at der tilføres faste finanslovkroner til afløsning af en ordning, som ikke ødelægges, men som teknologien bare er løbet fra, til en ordning, som ikke ødelægges, men som teknologien løber fra. Det er det, som tilføres 17 mio. kr. Er det ikke meget godt for hele dvd-delen? Og det er jo dvd-delen, det hele handler om.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er muligt, at der er tale om æbler og bananer, men begge dele er sundt, og derfor kan man godt til glæde for sit liv blande dem.

Det, der er virkeligheden, er, at det forslag, SF fremsatte, var teknologineutralt. Det forslag, regeringen nu gennemfører, er fuldstændig målrettet dvd'er, og det betyder en faldende kompensation til kunstnerne, fordi det er det eneste, der bliver kompenseret af dvd'erne. Ikke noget med, at der er lagt an til at kompensere for den nedgang i salget af cd-rom'er – et salg, som rasler ned. Det her vil kun kunne kompenseres på fair vis, ved at man laver en teknologineutral løsning, hvor alle optagemedier bliver omfattet. Det ønsker man ikke.

Derfor er det jo naturligt, at kunstnerne i den grad er imod det her forslag. De har appelleret til regeringen. Udsæt det her forslag, lad det oversomme, lad os finde en fælles model, enten i medieforhandlingerne eller på anden vis, sådan at vi kan sikre kunstnerne den kompensation for salg af blanke optagemedier, men det ønsker regeringen ikke. Og det er derfor, vi har den situation og i øvrigt også den debat.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg må ærligt indrømme, at jeg synes, det er en langsommelig diskussion her under andenbehandlingen, og den virker fuldstændig unødvendig. Vi har jo diskuteret det her i flere sammenhænge og flere gange, og tingene bliver jo fuldstændigt blandet sammen.

Det her lovforslag drejer sig om en kompensation til kunstnerne på de her 17 mio. kr. Jeg kan slet ikke forstå, hvorfor man begynder at tale om alle de andre ting. For første gang i danmarkshistorien bliver der simpelt hen givet en kompensation, der er statsgaranteret, til kunstnerne. Hvad mere kan man forlange? Der har ikke været en garanti tidligere. Det er der nu. Hvad siger brugerne? Brugerne er glade og lykkelige. Prisen er blevet sat ned fra 10 kr. til 3 kr.

Jeg kan slet ikke forstå, hvorfor hr. Mogens Jensen hidser sig op på den måde.

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn for at svare. Hr. Mogens Jensen har brugt sine korte bemærkninger til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er da lidt bekymret over, at fru Louise Frevert ikke kan forstå, hvorfor vi er bekymrede. Om vi er bekymrede kan være ligegyldigt, men at kunstnerne er bekymrede, burde fru Louise Frevert måske være lidt mere optaget af, for virkeligheden er, at vi har en ordening, som blev lavet i begyndelsen af 1990'erne, hvor alt blev optaget på kassettebånd, cd-rom og dvd'er. Kassettebåndene er udfasede, VHS-båndene er ved at blive udfasede, cd-rom'erne er ved at blive udfasede, dvd'erne er ikke udfasede, men bliver det i løbet af ganske få år, og så går al optagelse over på andre optagemedietyper, og det er ikke omfattet af loven. Det er derfor, der er blevet råbt vagt i gevær – det er derfor.

Havde man været saglig, havde man lavet en teknologineutral model, som man i øvrigt selv foreslår i forbindelse med licensen, og man havde ladet gældende retspraksis fortsætte. Det var det, SF foreslog, men det ønskede Dansk Folkeparti ikke, og derfor har vi problemet i dag.

Kunstnerne advarer en bloc uden undtagelse imod at vedtage L 166. Vi har fra oppositionens side foreslået: Udsæt loven. Man kan sagtens overholde finanslovaftalen ved at vedtage det i efteråret, og så kunne vi have forhandlet en fælles løsning igennem i løbet af sommeren, som havde sikret kunstnerne den kompensation, som de er berettiget til.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Der er jo overhovedet ikke nogen grund til at udsætte vedtagelsen af dette lovforslag, L 166. Det er slet ikke nødvendigt, for det – og nu gentager jeg mig selv en gang til, fordi det åbenbart ikke kan siges tydeligt nok, heller ikke til hr. Ole Sohn – det drejer sig om, er lige nøjagtig: dvd-skiverne.

Nu begynder hr. Ole Sohn at blande alle mulige andre vederlag ind i denne sammenhæng, og det er jo slet ikke det, sagen den drejer sig om: udfasning og alt muligt andet. Skal vi ikke

tage et stykke ad gangen, vil jeg spørge hr. Ole Sohn. Det ville være meget mere relevant at behandle lige nøjagtig L 166 i denne sammenhæng og så tage problemerne, når de kommer, og ikke begynde at foregribe begivenhedernes gang, som hr. Ole Sohn åbenbart er ude på her. Det er også, som om der bliver sagt, at den kompensation, som lige nøjagtig dette lovforslag medfører at kunstnerne kan få, er den kompensation, som kunstnerne i det hele taget skal leve af. Det er fuldstændig fejlagtigt, og det ved hr. Ole Sohn jo også godt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nej, det er altså lidt fantastisk, at vi først skal tage bekymringerne, når de kommer. Vi vedtog den her lov i begyndelsen af 1990'erne. Da var der en forventning om, at den skulle give kunstnerne den kompensation, som de var berettigede til, på 100 mio. kr., vil jeg sige til fru Louise Frevert. 100 mio. kr. var det, den var sat til, og i dag giver den omkring 30 mio. kr.

Kompensationen er raslet ned, fordi politikerne ikke er fulgt med tiden og har sørget for, at lovens intention blev ajourført, sådan at de nye optagemedier også blev dækket. Det ønskede fru Louise Frevert ikke, og derfor er vi i en situation, hvor regeringen alene med DF's støtte har taget dvd'erne ud, altså en lille, bitte, bitte del af det lovkompleks, som vi snakker blankvederlagskompensation ud fra, og derfor er vi jo nødt til at påpege, at regeringen er i gang med at udhule ordningen, og det er en virkelighed, som selvfølgelig kan være ubehagelig for regeringen og Dansk Folkeparti at høre om, men det er virkeligheden, og derfor er vi nødt til at påpege det.

Formanden:

Fru Louise Frevert har haft to korte bemærkninger, og derfor kan hun ikke få flere. Og så er det fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

I starten, da vi behandlede det her lovforslag, blev jeg ærlig talt lidt forvirret, fordi jeg troede, at jeg havde taget de forkerte papirer med, for der bliver jo snakket om noget helt andet. Men det har vi jo så heldigvis fået opklaret af fru Louise Frevert og hr. Jakob Axel Nielsen.

Derfor kan jeg jo passende spørge SF's ordfører, hr. Ole Sohn, hvordan det kan være, når det

her ligger SF så meget på sinde, at SF ikke sikrede det her under SR-regeringen. Det er jo sådan, at der aldrig nogen sinde før har været sikret en kompensation over finansloven. Det her er den første regering, der tager initiativ til at sikre nogle penge på finansloven til kunstnerne. Under den tidligere SR-regering faldt provenuet år efter år efter år. Hvorfor har vi ikke hørt SF kræve af den tidligere SR-regering, at det her blev en finanslovløsning?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Af den simple grund, at jeg synes, at en finanslovløsning er den tredjebedste løsning. Den absolut bedste løsning er det, som SF har foreslået i årevis, faktisk siden 1992. Det er, at man sørger for at indføre en lille, beskeden afgift på alt optageudstyr. Det gjorde man i begyndelsen af 1990'erne, og det optageudstyr, der var, var VHS-bånd, kassettebånd, cd-rom'er og dvd'er, altså løse medier.

I dag optager man ikke på løse medier, men på integrerede medier i computere, iPods, MP3-afspillere, og hvad det nu hedder alt det her moderne, og derfor skulle man bare holde det ved lige, og det er jo sådan set det, vi har foreslået.

Vi ser en finanslovløsning som den tredjebedste løsning: Først 1) en teknologineutral model, så 2) en licensmodel og så 3) en finanslovmodel. Det er i øvrigt også derfor, at der er 15 andre EU-lande, som har gennemført det, som SF foreslår at vi kan gøre i Danmark, hvorimod der er ét land i Europa, som har lavet en finanslovmodel, og det er den, kunstnerne i Norge – det er der, den er indført – er meget bekymrede over, fordi det altid afhænger af de politiske vinde, der blæser, og det er ikke særlig behagelige vilkår for kunstnerne at leve under.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Når hr. Ole Sohn nu siger, at en finanslovløsning er den tredjebedste model, må jeg jo så også om den model, som ligger i det lovforslag, L 166, og som handler om en lille del af blankbåndordningen, nemlig blankbåndsafgiften på dvd'er, konstatere, at hr. Ole Sohn så også må mene, at det var den tredjebedste løsning, vi kunne få på det her område. Og så kan jeg egentlig ikke forstå, hvorfor vi skal have al den her polemik, hvis det viser sig, at regeringens forslag, en finanslovløsning som i det her lovforslag, er den tredjebedste løsning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Den tredjebedste løsning er at lave en finanslovsfinansieret ordning. Det, regeringen gør her, er ikke at lave en finanslovsfinansieret ordning, det er at tage et enkelt medie ud af de fire løse medier, som alle fire er på vej ned ad bakke, og så sige, at det for det ene af medierne, som også er på vej ned ad bakke, men ikke så hurtigt, laver vi en kompensation, men de tre andre rasler bare dernedad, så kunstneres kompensation bliver med det her lovforslag lavere og lavere og lavere.

Det er en kendsgerning, som ikke engang ministeren vil benægte.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er en kort bemærkning til *ordføreren*, for jeg synes faktisk, at det er lidt ærgerligt, at SF nu går op og taler om en finanslovløsning som den tredjebedste løsning i stedet for at fremføre sit eget argument om denne MP3-afgift, som vi også diskuterede under førstebehandlingen. Og der er jeg nødt til at sige: Det er en dårlig løsning, som Det Radikale Venstre under ingen omstændigheder kan bakke op om. Vi vil ikke være med til at lave nogle afgifter, som kan medvirke til, at grænsehandelen stiger. Der er vi fuldstændig enige med regeringen på det punkt.

Det, det handler om, er at finde en fornuftig løsning som alternativ. Vi har foreslået en licensløsning, som jo er en løbende licensløsning og derfor ikke får nogen som helst betydning for grænsehandelen. De to ting er ikke ens.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der er mange myter og misforståelser omkring det forslag, SF har fremsat, og misforståelserne er dem, hr. Simon Emil Ammitzbøll refererer til.

Den model, vi har foreslået, og som ikke bliver til noget, fordi der er ikke 90 mandater for det, men som er den bedste, er den, som man har valgt i 15 andre EU-lande, fordi den er teknologineutral og dermed også grænsehandelsneutral. Det er det, der er hele fidusen i det.

Nu bliver der måske lavet en medielicens, som kommer til at omfatte alt optageudstyr, og som har nøjagtig den samme virkning. Det formoder jeg da Det Radikale Venstre er enig i, men det kan man så ikke være med den sidste mel-

ding, der er kommet fra hr. Simon Emil Ammitzbøll. Det er da lidt forvirrende, at man ved ét bord siger, det er en god idé, og så på talerstolen siger, at det er en dårlig idé. Men sådan er der jo så meget »på den ene side og på den anden side«, når man hører på De Radikale.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Dårlige vittigheder bliver som bekendt ikke bedre af at blive gentaget, heller ikke herfra. Jeg synes, at det her med al tydelighed viser ulemper for SF ved at have to forskellige ordførere på de to forskellige sager, da de åbenbart ikke taler nok sammen.

Sandheden er jo den, må jeg sige til hr. Ole Sohn, at den medielicens, som vi går ind for, og som vi i øjeblikket forhandler med regeringen og andre om, er en løbende licens, hvorfor den ikke påvirker grænsehandelen, mens en licens, der pålægges ved køb, påvirker grænsehandelen. Uanset om de to ting skulle være de samme, og man så er en enige om, hvorvidt det påvirker grænsehandelen eller ej, så kan man da i hvert fald ikke påstå, at det er de samme, og at de har den samme effekt. Det er da kun, fordi man vil fastholde sig eget forslag i stedet for at finde en fornuftig løsning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

En gang imellem kan man godt undre sig over Det Radikale Venstre, for jeg formoder sådan set, at Det Radikale Venstre og SF ender med at stemme ens til regeringens forslag, fordi det er et elendigt forslag. Det burde Det Radikale Venstre måske have brugt sin energi på at udtrykke, men det agter man ikke. Nu skal jeg gøre det til seeres og lytteres og tilskueres oplysning: Det Radikale Venstre stemmer imod det forslag, som de nu står og roser. Sådan er virkeligheden.

Men det er lidt bekymrende, at man ikke fra Det Radikale Venstres side kan se eller vil anerkende, at den model, man har lavet i 15 andre EU-lande, er teknologineutral og dermed eliminerer grænsehandelsproblemerne. Det er faktisk derfor, man har lavet og indført ordningen på en sådan måde, at det er brugerne, der kommer til at finansiere det på en teknologineutral måde, uden at det giver grænsehandelsproblemer. Det var det, man skulle have adopteret, og det var det, vi foreslog.

Det bliver ikke til noget, så nu stemmer Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Enhedsli-

sten og SF imod det af regeringen fremsatte forslag, fordi vi er enige om, at det er en elendig model.

Formanden:

Tak til hr. Ole Sohn. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Det er jo en lidt sjov debat, særlig fordi vi nu har haft en lang diskussion om et forslag, som SF havde fremsat som beslutningsforslag – et forslag, som SF ikke ønsker til anden behandling og ikke har insisteret på skulle med i betænkningen fra udvalget i forbindelse med det her. Det er altså et forslag, der i ordets allermest tydelige betydning er dødt, men det er sådan set også godt, at det er det.

Kl. 14.15

Det, jeg så vil sige, er, at jeg tror, den sådan lidt ophidsede stemning omkring det her forslag måske kan skyldes, at der mangler nogle ret klare tilkendegivelser fra ministeren og fra de borgerlige partier. Jeg har sådan set ingen problemer med at acceptere, at man her laver en aftale, som gør noget ved grænsehandelen, og man kompenserer så kunstneren for det. Man kan fedte lidt rundt i, om man får gjort det helt godt nok, men det er den anden del.

Når man begynder at diskutere det her blankbåndsvederlag, sker der jo det, at der også opstår en diskussion af, at hele systemet faktisk er ved at blive forældet, fordi ordningen er bundet op på, hvilke medier forbrugerne vælger at kopiere på. Når regeringen så vælger at sige, at det vil den ikke gøre noget ved her og nu, så breder der sig en frygt – berettiget eller uberettiget – for, at den heller ikke vil gøre det i fremtiden.

Hvis der nu kom en klar og rimelig tydelig tilkendegivelse fra Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti eller bare fra ministeren om, at man var klar over, at det eksisterende blankbåndsvederlag ville blive udfaset på grund af den teknologiske udvikling, og man så sagde, at det finder vi en løsning på, vi er indstillet på at kompensere hundrede procent i forhold til det, vi giver nu, vi er bare endnu ikke helt nået frem til, om det skal være noget, som Socialdemokraterne, De Radikale og SF skal kæmpe sig til i medieforhandlingerne, eller det er noget, vi klarer ved en finanslovforhandling senere på året – men vi er enige i, at kompensationen skal findes – så kunne der jo både blive skruet ned for retorikken her i salen, og kunstnerne kunne

være trygge. For der er efter min mening ingen tvivl om, at man bliver nødt til at finde en teknologineutral ordning.

Det kan såmænd godt være, at SF's oprindelige forslag var teknologineutralt, det havde så bare en række andre uheldige elementer, og i forhold til teknologineutraliteten er der to ting at vælge imellem: Man kan lave en licensordning, hvor man belaster alle mennesker uanset indtægt lige meget, det er efter vores opfattelse asocialt, men dog bestemt teknologineutralt, eller man kan gøre det via finansloven.

Selvfølgelig kan man godt i det danske Folketings lave aftaler via finansloven, som holder mere end 1 år; det findes der jo mange eksempler på. Jeg synes sådan set, at hvis der kom en klar tilkendegivelse fra regeringspartierne om, at man vidste og havde erkendt, at blankbåndsvederlagsordningen var ved at blive udfaset af teknologiske grunde, og man sagde helt klart, at man var enig i, at der skulle findes en løsning, som kompenserede fuldt ud for det, og det eneste udestående sådan set var, om det skulle være en medielicensordning eller det skulle være en finansløsløsning, så ville man berolige kunstnerne, og vi andre ville ikke have ret meget at klage over.

Tænk at opnå to så gode resultater på en gang: at have lukket munden på oppositionen og have gjort kunstnerne glade. Derfor forstår jeg ikke, hvorfor regeringen eller regeringspartierne ikke bare går op og siger, at det har jeg helt ret i, og sådan bliver det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 151: Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. (Omfanget af behandling på de regionale sygehuse, vurdering af forældreuegnethed, lempelse af ægdonationsreglerne og forlængelse af opbevaringstiden for nedfrosne æg).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 26/1 2006. Første behandling 2/2 2006. Betænkning 17/5 2006).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil godt starte med i hvert fald at behandle de elementer i ændringsforslagene, som jeg tror er mindre kontroversielle, men hvor vi alligevel synes, det er vigtigt at gøre opmærksom på dem. Vi står lidt i den situation i den nuværende lovgivning, at hvis en af forældrene har brug for sæddonation eller ægdonation, kan de få det ifølge lovgivningen, men hvis begge forældre er infertile, det vil sige, at hvis begge forældre ikke kan få børn, ikke er i stand til at reproducere af sig selv, kan de ikke få behandling.

Det mener vi fra SF's side er en logik, som i hvert fald stiller de forældre, hvor begge forældre har en sygdom, som gør, at de ikke kan få børn, i en situation, hvor de ikke kan få hjælp. Det synes vi er urimeligt, og derfor har vi stillet et ændringsforslag sammen med oppositionspartierne om, at de par, hvor begge parter, både manden og kvinden, ikke kan få børn, også skal kunne få hjælp fremover.